

Zeimuļa Ziņas

2017/6

- Šajā numurā lasiet :
- Es Latvijai
- Šahs un mats
- Tuvciņa un Teātra māksla
- Dejojāju sniegums
- Ceļojums uz Norvēģiju
- Helovīns

Es LATVIJAI

Manas Latvijas sētās daudz aku –
zaļiem akmeņu grotiem un vecas,
koka spainis uz vindas pleca,
zilās nātres uz aizlaistas takas
un vectēva stādīti bērzi blakus.

Tās ir gudrās, tās ir teiksmu akas, -
nevajag aizmirst vecās un gudrās,
smelsim ūdeni - dziļo urbumu balvu,
lai asinis sadzeļ vēsās skudras
un noskaidro galvu...

Jānis Peters

Patriotisms...

Katrs kaut reiz par to ir aizdomājies.
Mums visiem ir savs viedoklis par to, kas ir
patriotisms, bet Skaidrojošajā vārdnīcā teikts:
„patriots mīl un ciena savu valsti, ir uzticams
savai tautai, gatavs ziedoties savai
Dzimtenei.”

Domājams, ir pašsaprotami, ja cilvēks interesējas par
savas tautas tradīcijām un godā tās. Arī pagātni
nevajadzētu aizmirst, jo ir teiciens, - kas nezina
pagātni, tam tā var atkārtoties. Savukārt, runājot par
Lāčplisīti, tik daudz cilvēku ir centušies tās labā un
turpina savu iesākto darbu arī šodien. Katrai tautai
cienā ir tās valoda un diez vai būtu jādiskutē, kāda
loma Latvijā veltāma latviešu valodai.

L. Prohovska

Daudziem ir savas domas par dzimteni un tās
nozīmi. Man šķiet, ka patriotisms ir viena no tām
iezīmēm, kas mani atšķir no citiem cilvēkiem. Par vienu
no savas dzimtenes mīlestības izpausmēm es uzskatu Līgo
svētkos kopā sanākšanu. Dzimtenes mīlestība izpaužas arī
tās likumu ievērošanā un politiskajā
aktivitātē.

M. Malašenoka

Es vēlētos, lai Latvija kļūtu lielāka
savos izmēros, lai bērniem būtu bezmaksas
ēdiens un mantas veikals, ko saražotu mūsu
pašu uzņēmumi!

Ļ. Parfenova

Novēlu Latvijai, lai tajā dzīvotu tikai
labsirdīgi cilvēki, mīlētu dzīvniekus! Gribētos, lai
katrā skolā būtu sava moderna kinozāle!

J. Žuka

Latvija ir valsts, kas hokejā uzvarējusi
gan Krieviju, gan Ameriku!

L. Brīvers

Novēlu Latvijai
vairāk attīstības darba
laukā, lai jaunatne
neaizbrauc uz ārzemēm.

T.Romanova

Latvija nākotnē būs tāda,
kādu mēs paši to veidosim!

A. Vasjkova

Novēlu, lai Latvijā cilvēkiem
būtu bezmaksas medicīna un visiem
— stiprāka veselība!

A. Munda

Novēlu Latvijai
gudrus cilvēkus! Apliecināt
sevi sportā un kultūrā.
Mazas valstis spēj gūt
panākumus, un tas liek
lepoties ar cilvēkiem, kas
to veido!

Aivars

Lai Latvija godam
sagaidītu 100 gadus un
nodzīvotu vēl vismaz 1000
gadus!

R. Silickis

Latvijas simbols ir tās bērni!

O.Andrejeva

Vairāk iet cilvēkos, saprast, kas tev dzīvo
kaimiņos, un būt līdzjūtīgam!

A.Bērziņa

Novēlu, lai reiz tiktu organizēti tādi
Dziesmusvētki, kuros piedalītos visu
skolu skolēni un iemīlētu Latviju vēl
stiprāk! Un lai biļešu uz koncertiem
pietiktu visiem gribētājiem!

G.Sokolova

Gribētos, lai Latvijā būtu mazāk egoistu!
Lai cilvēki nedzītos pēc naudas,
nestresotu, rūpētos par saviem vecākiem!

A.Vaivods

Novēlu citam citu saprast!
L.Melne

Daudz baltu ziemu un siltu vasaru!
Dz.Konkina

Nekur nav tik labi kā mājās! - lai šie
skaistie latviešu dziesmas vārdi kļūst par
sirds pārliecību visiem cilvēkiem Latvijā!

L.Sočņeva

Gribētu, lai cilvēkiem Latvijā
svētki būtu visiem reizē, nevis bieži
vien katram savi — savi Ziemassvētki
vai savas Lieldienas!

D.Kotova

Latvija ir moderna zeme, bet gribētos, lai
tās galvaspilsēta un robežu novadi būtu
tuvāki viens otram!

T.Svilāns

Šahs un mats

Kurš gan "Zeimuļi" var vislabāk pastāstīt par jaunumiem šahā, ja ne skolotājs Aleksandrs

Vasiļkovs. Viņam tad arī jautājām par šo spēli. Skolotājs Vasiļkovs pats aizrāvis ar šahu desmit gadu vecumā, kad viņam to iemācījis brālis. Izrādījās, ka skolotājs Vasiļkovs nemaz nebija sācis spēlēt šahu no bērna kājas, un laba ziņa ir arī tā, ka kaut ko apgūt var dažādos vecumos. "Zeimuļi" šaha pulciņš darbojas no 2012. gada, uzņemot bērnus no 6 līdz 13 gadiem dažādās vecuma grupās. Skolotājs Vasiļkovs stāsta, ka dažiem bērniem var mācīt šaha elementus jau no 3 gadiem, jo viņiem attīstīta loģiskā domāšana, kas ļauj saprast, kādas ir figūras, kā tās staigā. Savukārt Rīgā 1972. gadā ir tikusi atvērta Rīgas Šaha skola, kurā par pasniedzējiem strādā šaha lielmeistari. Daudzās valstīs šahs ir obligāts mācību priekšmets skolās, bet Latvijā dažās skolās tas tiek pasniegts fakultatīvi. Par obligātu mācību priekšmetu šahs no šī gada tiek ieviests arī Krievijas skolās. Interesanti šķiet, ka viena šaha partija var ilgt stundām kā nevienā sporta veidā.

izšķirošais. Dāvis mums pastāstīja, ka izraudzījies šaha spēli, jo tā attīsta loģiku un domāšanu. Tas jau arī saprotams, jo skolēniem taču tik daudz mācību priekšmetu, ar uzdevumiem kuros bez loģiskās domāšanas galā netikt. Turklāt Dāvim paliek laiks arī karatē nodarbībām, jo oranžo jostu tāpat vien nevienam nepiešķir. Un kā jau daudzos pulciņos, arī šahā Dāvis ir atradis sev draugus. Viņš gan nepateica, kurš kuram zaudē, bet pagaidām tas nav pats galvenais.

Nav jābūt matemātiķim, lai aizrautos ar šahu, bet vēlāk spēlē iegūtās zināšanas var palīdzēt ne vien skolā, bet, piemēram, iecerot un plānojot savu biznesu. Šahs iemāca konkurēt ar cieņu un, ja nepaveicās, - zaudēt, lai, vēlāk izprotot savas kļūdas, atgrieztos cīņā no jauna!

Margo Malašenoka
Lidija Prohovska

Teātra starmešu gaismā

Daudzi no mums savu pirmo publisko uzstāšanos saista ar bērnudārzu, kāds pat atceras dzejas rindas vai lugas tekstu, kas tobrīd bija jāiemācās. Vieniem svētkiem seko nākamie, mazpamazām krājoties arī skatuves pieredzei. Daudziem arī skolā ir interese par teātri, kad bieži vien rezultātā rodas izredzes iestudēt kādu interesantu lugu, kas patīk pašiem. Tas, protams, prasa laiku, drosmi, arī veselu virkni resursu... Toties kāds ir prieks, kad skatītāji aplaudē, kāds gandarījums pārņem par skaisti uzvestu lugu! Tā, soli pa solim, interesenti satiekas arī "Zeimuļa" teātra mākslas pulciņā, ko vada Olita Jasmane. Šurp droši nākt var bērni un pusaudži no 8 līdz 20 gadiem, skolotāja Jasmane atradīs lomu katram.

Jautāta par dalībnieku sagatavotību, skolotāja atzīst, ka īpaši nevajadzētu uztraukties par daudzām lietām, kas mums var šķist šķēršļi skatuves mākslai, piemēram, var nepārdzīvot par kādas valodas neprasmu, jo pulciņā izmanto abas valodas. Nebūtu jāuztraucas arī par drosmes trūkumu, tā nāks ar laiku un ar pieredzi.

Tālāk skolotāja labprāt dalās par

Turklāt šahu izvēlas pārsvarā zēni. Tas nenozīmē, ka šahu nespēlē meitenes, tomēr minētā tendence ir fakts arī "Zeimuļa" pulciņā. Nodarbībās ir dažāda vecuma skolēni, taču šahā vecums nav

nākotnes iecerēm – uzvedumi paredzēti atbilstoši gada svētku ciklam, kā jau tas ir ierasts visur. Šogad kāda luga plānota pirms

Ziemassvētkiem, kāda noteikti būs arī mācību gada beigās. Jautājot par repertuāru, skolotāja atzīst, ka idejas lugām dažreiz rodas no interneta, bet arī par klasiskajiem daiļdarbiem netiek aizmirsts. Tālāk jādodomā arī par tērpiem, vecākie

dalībnieki tos var paši izveidot, bet mazākajiem vienmēr palīdz ģimene, vai arī pati skolotāja. Tikai sākot nodarboties ar teātra mākslu, jums var būt bailes no skatuves, bet, apmeklējot šo pulciņu ilgāku laiku, jūs noteikti pie visa pieradīsiet, arī pie publikas!

Lidija Prohovska
Margo Malašenoka

Tuvciņas laiks

Stiepšanās, lekšana, špagats, atspiešanās un preses vingrinājumi ir tas, kas jūs sagaidīs, ja nolemsiet apmeklēt tuvciņas pamatus. Bieži bērniem ir daudz enerģijas, kuru nav kur likt. Tādā gadījumā viņiem īstā vieta būs tuvciņā. Tur skolotājs Vitālijs Rimšs parūpēsies par katra fizisko

sagatavošanu. Kas to būtu domājis, ka jāamācās, piemēram, kritienu tehnika, sitienu tehnika, izvairīšanās no agresiju? Nē! Tuvciņa māca saprast pretinieka nolūku.

Bērni šurp nāk no 10 -14 gadu vecumā un otra grupa ir no 14—25 gadiem, turklāt tās abas ir pilnas. Kā jau var domāt, tad te pārsvarā darbojas zēni, taču ir arī 3 meitenes. Jautājot par fizisko formu, skolotājs skaidro, ka ar tuvciņu var nodarboties jebkurš, pat, ja ir tikai deju sagatavotība.

Piemēram, Liza gan dejo, gan sporto, viņai ir laba ritma izjūta, bet tagad veidosies arī laba distances izjūta un tuvciņas elementu iemaņas. Vai meitenei to vajag? To neviens nevar zināt, kas mums nākotnē var noderēt, un drošāk tomēr ir, ja pratīsim aizstāvēties.

Interesanti, ka tuvciņā nav sacensību, kaut gan tas ir tikai resursu jautājums, un nākotnē kaut kas kādreiz varētu tikt noorganizēts.

Jelizaveta Parfenova

SDK Viva deļotāju sasniegumi!

Līdz ar rudens iestāšanos bērniem sākās jauns mācību gads un deļotājiem - jaunā deļu sezona. Deļotāji cītīgi strādājuši visu vasaru, tāpēc ar satraukumu gaidīja pirmās deļu sacensības "Lielais rudens reitings 2017", kas norisinājās 16.- 17. IX Saldū. Mūsu deļotāji parādīja lieliskus rezultātus: *Juniori I grupā E6 klasē* 2. vieta ir Einhardam Aleksandram Čačkam un Elizabetei Vorobjovai. Finālā spēcīgā konkurencē *Bērni II grupā* izdevās iekļūt un izcīnīt 6. vietu Aleksejam Tretjakam un Megijai Kūkojai.

23. septembrī "RĪGĀ SKOLĒNU PILS KAUSĀ 2017" Latvijas Kausa izcīņas posmā *Juniori II grupā St deļās C klasē* 3. vieta - Daniilam Buinickim ar partneri Darju Dmitrijevu, *Juniori I grupā E 6 klasē* arī norisinājās Latvijas Kausa izcīņas posms, kur mūsu pāris - Linards Strods un Gabriella Brokāne izcīnīja 4. vietu, taču šobrīd viņi ir Latvijas Kausa posmu LAIKS 2017" - Latvijas Kausa izcīņas posmā *Juniori „Zeimuļš”* Krasta iela 31 - 3. stāva mazajā aktu zālē kopvērtējumā pirmie. *Jauniešu grupā C-B klasē 2. ID klasē* izdevās iekļūt finālā visiem Vivas deļotājiem otrdienās un piektdienās no plkst. 18.00 -19.00. Visas vieta abās deļu programmās Jānim Cīrulim un Everitai - 1. vieta Rendijam Stikutam un Daniellai Čiževskai, grupu nodarbības ir bezmaksas! Uzziņas pa tel. Lempai.

Jauniešu grupā C - B klasē Kausa izcīņas posmā La deļu programmā finālā iekļuva un 5. vietu izcīnīja Jānis Cīrulis ar partneri Everitu Lempu, St viņiem 2. vieta.

1. X "DAUGAVPILS RUDENS 2017" sacensībās ar panākumiem iepriecināja mūsu mazie iesācēji - 1. vietas un Kausus ieguva Deniss Proščenko, Jeļizaveta Dukure, Daniels Prikuls, Laura Elizabete Karčevska, Oskars Kivrāns un Valērija Kozlova. *Juniori II grupā D klasē St deļās* absolūtā 1. vieta - Vadimam Cvetkovam un Sanitai Misiņai. *Bērni II grupā E 6 klasē* sīvā cīņā ar lietuviešiem 3. vieta Kristapam Pavārniekam un Valērijai Guļbinskai. Apsveicam visus deļotājus un viņu vecākus ar lieliskajiem panākumiem!

Ja jūs, vecāki, vēlaties, lai jūsu bērni iemācās skaisti deļot, lokanību, muzikalitāti, izkoptas manieres, stāju, uzstāties publikas priekšā, būsiat gaidīti sporta deļu nodarbībās, kas notiek ARPC 29402390!

30. septembrī RĪGĀ norisa MĀRTIŅROŽU vieta Ņikitam Bogdanovam un Janai Pavkšto.

Deļu vadītāja Ilona Kalniņa

Vēl bērnu dārzā mums iemāca, kāda vērtība var būt kastanīm, ozolzīlei vai kļavu lapai. Ar kāri bērni ķeras savākt rudens dāsnu ražu, lai pa vakariem mājās izveidotu visdažādākās būtnes. Līme, adata, īlens un diegs kļūst par neaizvietojamiem ieročiem bērnu rokās. Ja vēl kādam čiekuram ir dīvainā forma, tad droši var izveidot gan transformeru, gan krokodilu...

Septiņgadīgajam Raitim Lomanovskim nedod miera doma par sīkspārņiem. Kaut arī tie dzīvo Latvijā, tomēr ikdienā mēs viņus nesastopam. Tad nu atliek vien meistrot pašam.

Rolandam Pavlovskim no Rēzeknes sākumskolas gan zīles, gan čiekuri

KATRAM SAVA FANTĀZIJA!

pārvēršas par vilku un lāci. Tie abi ir draugi, kas devušies pārgājienā. Metamorfozes tikai sākas, kad Varvara ar Kirilu tiek klāt košajām kļavu lapām. Tās var savērt par jebko! No vienām izdodas dziedošs gailis, no citām — laimes pakavs!

Tā kastaņi un zīles nonāk ziemošanai nevis vāveru dobumos, bet „Zeimuļa” bērnu safantazētajos augļu groziņos, eža kažoku ražas krājumā vai kļūst par gaidāmo svētku galda dekoriem.

L.Brīvers

Kāds stāsts par Norvēģiju jeb kā kļūstam pieauguši

Šodien Rēzeknē ir diezgan daudz bērnu, kuru vecāki strādā ārzemēs. Tāda ir mūsu realitāte. Arī mani vecāki devās uz Norvēģiju pirms 16 gadiem. Toreiz es vēl biju maza meitene. Atceros, kad atbraucu pie viņiem pacīmoties pirmo reizi, man bija 11 gadi. Jau toreiz es sajutos šajā valstī kā mājās, patika it viss, ko redzēju. Norvēģija, konkrētāk Stavangeras sala, protams, sagaida ar fjordiem, iespaidīgiem tuneliem pašās kalnu sirdīs, kas nav ierasts mūsu Latvijas ainavā. Šeit lepnums ir Gaiziņš, bet tur — kalni pārspēj ar savu grandiozitāti un kraujām. Savukārt jūra ir neparasti tīra, ar ko mēs paši šeit nevaram lepoties. Arī cilvēki Norvēģijā dzīvo saskaņā ar savu dabu — ir brīvi, idejām bagāti, nepiespiesti. Ziemeļu skarbums veidojis viņu raksturu gadsimtiem, viņi zina, ko dzīvē grib, un tāpēc daudzi prot realizēt savas ieceres.

Tā toreiz, kaut arī bērns, es nolēmu, ka noteikti atgriezīšos Norvēģijā, varbūt pat palikšu tur uz dzīvi. Tā arī darīju. 15 gadu vecumā sāku turp braukt, lai strādātu vasarās. Darbs izrādījās siltumnīcās, es vācu tomātu ražu. Īsts prieks man, protams, bija par atalgojumu, kura pietika visam mācību gadam Rēzeknē.

Šovasar es beidzu vidusskolu un tūlīņ devos uz Norvēģiju, kur tētis mani jau gaidīja, jo viņam priekš manis bija labs darba piedāvājums. Tās arī bija siltumnīcas, bet šoreiz ar daudz izdevīgākiem apstākļiem. Vai nav dīvaini, ka ziemeļzemēs audzē tomātus? Tos arī eksportē. Jāsaka, ka bez norvēģu valodas zināšanām var strādāt dažādu darbu, bet, zinot valodu, izredžu ir daudz vairāk. Tāpēc man tagad ir jauns mērķis — apgūt norvēģu valodu un iestāties Norvēģijā universitatē. Lai to īstenotu, šobrīd es Rēzeknē apgūstu privāti norvēģu valodu, arī manas angļu valodas zināšanas ir krietni uzlabojušās. Ne visi cilvēki paliek uz dzīvi

dzimtenē, daudzi brauc meklēt savu sapņu zemi, citi — tiecas pēc cilvēkciņģa darba un dzīves apstākļiem. Labi, ka man šeit tomēr paliks radi un tuvinieki, pie kuriem nākotnē mans ceļš noteikti atvedīs.

Alīna Vasjkova

Helovīns

Mūsdienās Helovīnu drīzāk var saukt par moderniem svētkiem, kaut gan tā ir seno ķeltu tradīcija, kas vēlāk izplatījies Īrijā un Skotijā. Visvairāk Helovīnu svin angļiski runājošajās zemēs - Lielbritānijā, Īrijā, ASV, Kanādā u.c. Tradīcija ir saistīta ar Visu Svēto dienu. Tajā bērni mēdza sagērbties dažādās biedējošās maskās un devās lūgt saldumus. Viņi mēdza saukt: "Saldumus vai izjokosim!" Parasti pieaugušie šādus ciemiņus mēdza pacienāt, bet par izjokošanu īsti nav zināms, domājams, tā bijusi nosacīta. Lai zinātu, kurā mājā var droši griezties, orientējās pēc rotājuma - lukuriņiem, svecēm, kas ievietotas dažādos ķirbju dekoros.

Arī senlatviešiem rudens bijis veļu laiks, bet atšķirībā no ķeltiem, šie aizgājēji tikuši cienāti, klētīs klājot tiem

galdus un pieminot senčus. Kopīga abiem svētkiem ir saimes kopā sanākšana un mielasts, bet senlatviešiem veļu laikā nebija mērķa apstaigāt citus ļaudis, nebija arī mistisko briesmoņu masku. Tam bija paredzēti citi svētki, kad varēja doties ķekatās, kaut gan arī šīs maskas bija drīzāk draudzīgas, nekā atbaidošas. Pajautājot rēzekniešiem par Helovīnu, atklājās interesanta situācija. Diezgan daudzi cilvēki par šādiem svētkiem neko nezina.

Cita daļa pret tiem izturas iecietīgi, ģimenē nesvinot, bet arī nekritizējot tos, kas svin. Brieduma gadu cilvēki norādīja, ka viņu vecumā šādi svētki vairs neinteresē, arī viņu skolas laikā tādu nav bijis. Skaidrs, ka tieši pusaudžiem visvairāk gribas dzīt jokus, tērties atbaidošās maskās un piesaistīt sev uzmanību. Savukārt tie rēzeknieši, pie kuriem 31.X pārgērbušies bērni ir bijuši atnākuši, norāda, ka īsti izjokot nevienu viņi nav pratuši. Dot saldumus atnācējiem neviens nav atteicies, jo tā jau arī ir katram individuāla attieksme pret bērniem, kaut arī tie cenšas svinēt svešus svētkus. Interesanti esot bijis arī aplūkot bērnu maskas, kas reizēm tiešām izrādījušās gana iespaidīgas un spilgtas. Kopumā ņemot, pie mums Helovīns

ir adaptējies vietējiem apstākļiem – nākšana pēc saldumiem vairs nešķiet tik būtiska, bet mošķu ballītes gan ir atzītas, tās var organizēt, neviens no malas netraucējot, un arī raganu un pārējo briesmoņu maskās dažreiz var itin krietni izlādēties!

Lidija Prohovska
Margo Malašenoka

Putnubiedēklīši katrai gaumei!

lietū, gan vējā, dzīs prom katru svešo, kurš lūkosies nākt dārzā. Tas būs ietērpts parasti nevienam nevajadzīgās drānās, tomēr vienlaicīgi arī — košās, plandošās, īsāk sakot, — pamanāmās! Vai dažreiz mūsu ģimenēs arī nav vērojama šāda pati tieksme pēc košuma un izcelšanās? Dažkārt, ir. Paši to labi zinām.

Ģimene, bērni, putnubiedēklis... Šķiet, nesavienojamas realitātes. Kāpēc rodas ģimenes? Domājams, lai tās locekļi dzīvotu kopā un viens otru atbalstītu! Dažāda loma ģimenēs mēdz būt bērniem, īpaši jau mūsdienās, kad tie var nākt pasaulē pat ar surogātmātes starpniecību.

Lielākajai daļai ģimeņu, jācer, bērni ir pašu turpinājums, dzīves mērķis un jēga. Arī attieksme pret bērniem mēdz būt dažāda. Vienās ģimenēs tos mīl un ciena, citās—vienkārši ģērbj un baro.

Putnubiedēkļu uzdevums ir biedēt dārzā putnus, dažreiz varbūt arī cilvēkus. Kas te kopīgs? Laikam—rūpes par otru, arī vienmēr draudzīgais smaidis sagaidot, plati izplestās rokas, kas gatavas apskaut. Putnubiedēklim to izdarīt aiz sava stīvuma gan ir grūtāk, taču viņš pats nekad neaiziet no savas vietas, no sava dārza. Atšķirībā no dažiem labiem vecākiem. Putnubiedēklis paliks stāvēt gan

Teiksiet, ģimenēs nav pieņemts biedēt! Vai tiešām? Bet kuram no mums mamma vai tētis nav teikuši, ka, ja nedarīsi tā, tad būs slikti. Tātad pabiedēt jau var! Tā drusciņ, varbūt nāk par labu...

No otras puses, ģimenei un putnubiedēklim nav nekā kopīga! Jā, jā! Ģimenēs taču ir dzīvi cilvēki, bet putnubiedēkļus mēdz sadedzināt dažās tradīcijās, piemēram, Meteņos. Koks un cilvēks... Te atkal nesanāk. Dzīvi taču ir abi—gan koks, gan cilvēks. Ko man darīt? Kā lai tiek skaidrībā?

Katrs droši vien izvēlas pats. Kāds vēlas ģimēni un cenšas palikt cilvēks visās situācijās. Cits nemanāmi pārvēršas par putnubiedēkli... Un dažkārt bērnu rokām darināti putnubiedēklīši izskatās tik cilvēciski un patiesi, ne mazāk skumji vai laimīgi, tāpat kā cilvēki, kad viņiem ir prieks, vai no sāpēm trūkst spēka

Brīnumkirbis

Skolotājas Maija Gailuma un Jeļena Antonova ar saviem audzēkņiem sarosījušās pa rudens ražas kambariem, kuros visvairāk vietas, kā jau katru gadu, aizņem dārza brangākie kungi – ķirbji! Tie nekaunējas pagrūst blakus grēdās mierīgi snaudošos kabačus vai tomātus, jo ķirbju uzdevums ir izaugt tik smagiem, lai saimnieks saviem spēkiem to nevar pacelt! Kad tomēr izdabūt ķirbi no dārza būs izdevies, saimniece ķersies no tā gatavot biezeņzupu. Nedaudz sīpola, ķiploka, burkānu un tomātu, lai ķirbju biezeņzupa var izkonkurēt jebkuru ēdienu!

Marinētie ķirbji prot aizstāt pat ārzemnieku ananāsu, tagad sāk izlikties arī par ievārijumiem!

Jandalēties sapņojošie pusaudži ne jau velti tieši ķirbi cenšas izgredt Helovīnam. Kurš gan cits vēl varētu paciest, ka tam izceļ iekšas un saliek vēderā sveces!

Un visbeidzot par romantiskajām meitenēm... Tikai viņas tic, ka tieši pusnaktī kariete pārvērtīsies par ķirbi un no ballūka jāsteidzas mājās! Nesteidzieties! Balle var turpināties, vecāki mājās mierīgi gul, un neviens nepamanīs, ja jūs pārnāksiet nedaudz vēlāk...

Santa Zunda

Jevgenija Kušča
ARPC "Zeiņi" vadītāja
26441917
Olita Kuksa
Interesu izglītības metodīķe
2785472

Eleonora Ivanova
Jaunatnes lietu speciālists
26033202
Sarmīte Duncāne
Interesu izglītības metodīķe
25661190

Olga Strode
Metodīķe darbam ar bērniem un ģimenēm
28375137
Inese Brīvere
Interesu izglītības skolotāja
26727497

